

**ЈЕЛЕНА ЛОЛОВИЋ,
НАЈБОЉА СКИЈАШИЦА СЦГ**

ЦЕНА УСПЕХА

Скијање је један од најтежих спортова којима се баве жене, јер захтева да се већи део године проведе на глечерима, било због припрема или такмичења. То значи да, уколико нисте Швајцаркиња, Аустријанка или Италијанка, морате бити спремни да бар двеста дана у години будете далеко од куће, породице и пријатеља. О физичким напорима да и не говоримо. То је цена коју плаћа наша једина представница у алпском скијању на предстојећим Олимпијским играма, којој су се напори, мерено успесима, ипак, исплатили.

Ординог јануара представници Олимпијског комитета Србије и Црне Горе и компаније "Фитекс" потписали су спонзорски уговор, на основу кога репрезентативци Србије и Црне Горе на Зимским олимпијским играма у Торину носе опрему марке "Robe di Capra". Нашу земљу на тој спортској манифестацији представљаће: два представника у нордијском трчању – Бранка Кузељевић и Александар Миленковић, један у уметничком клизању – Трифун Живановић, у алпском скијању Желимир Вуковић и Марија Трмчић и наша саговорница Јелена Лоловић, од које се највише очекује на Зимској олимпијади.

Иако је у Београду била само накратко, Јелена је нашла времена да, између потписивања два уговора, дође у нашу редакцију. Ту прилику искористили смо да сазнамо како теку припреме за Олимпијаду и још понешто о њој. Иначе, Јелена је за Олимпијаду изборила норму А у свих пет алпских дисциплина: слалому, велеслалому, комбинацији, спусту и супервелеслалому, при чему највише очекује од супервелеслалома.

Јелена је са Пала, где јој данас живе мајка и брат. Тамо је завршила основну и средњу школу и уписала енглески језик на истуреном одељењу београдског Филолошког факултета.

– Код нас на Палама је уобичајено да се на скије стане у раном детињству и да се викенди породично проводе на Јахорини. Тако сам и ја почела да скијам када сам имала пет година, а већ са девет почела сам да се такмичим. За то је заслужан мој старији брат Бранислав, некада јуниорски репрезентативац Југославије у скијању, који је касније престао да се такмичи и посветио се завршавању Војне академије у Београду. Данас је официр Војске Републике Српске, односно Босне и Херцеговине – присећа се Јелена својих почетака.

Први клуб у коме је тренирала био је "Романија", да би после избијања рата у Босни са Пала прешла у Београд, где је постала, и остала, члан "Чукаричког". Прво велико такмичење на коме је учествовала било је 1999. године, када је скијала у Европском купу. Убрзо је постала првак Балкана и вишеструки првак државе у слалому и велеслалому, а највећи успех у историји нашег скијања постигла је на зимској Универзијади у Инсбруку почетком 2005. годи-

не. Тада је освојила златну медаљу у спусту и две сребрне, у велеслалому и супервелеслалому. Тек су ти резултати пробудили нашу јавност и скренули пажњу на талентовану скијашицу, иако је Јелена још 2003. године на Универзијади у италијанском Тревизу освојила бронзану медаљу у велеслалому, а учествовала је и 2002. године на Олимпијским играма у Солт Лејк Ситију, када је заузела четрдесето место у велеслалому. Другим речима, у нашој земљи је веома тешко професионално се бавити скијањем, нарочито када се има у виду да је то веома скуп спорт, у коме је за постизање значајнијих резултата неопходно већи део године провести на снегу.

– За професионално бављење скијањем у Србији не постоје услови. Можда су они довољни за млађе категорије, али за нешто више потребно је припреме спровести углавном у Швајцарској и Аустрији. Наравно, то је веома скупо, а новац је данас тешко

набавити, посебно за индивидуалне, па још и зимске спортове. Ја сам у почетку тренирала са Репрезентацијом. Како су у то време резултати изостајали, одлучила сам да наставим са тренинзима у кампу Светске универзитетске организације (FIS). Тада сам почела и да освајам бодове и убрзо стигла међу првих петсто на светској

ЕКСКЛУЗИВНО ЗА ОДБРАНУ ИЗ ИТАЛИЈЕ

Непосредно пред почетак званичне церемоније отварања Зимских олимпијских игара Јелена Лоловић, која ће на стадиону Комунале у Торину носити заставу наше земље, ексклузивно за "Одбрану" каже:

"Јуче сам стигла у олимпијско село у Сестријере. Пре тога била сам пар дана на мору пошто ми је, после напорне турнеје по Швајцарској, Француској и Немачкој, био неопходан одмор. Први званични тренинг спушта имаћу 12. фебруара да би 15. стартовала у Сан Сизариу. Тамо ћу се такмичити и 17. фебруара у комбинацији и 19. у супервелеслалому док ћу 22. стартовати у слалому у Сестријереу, а 24. ћу наступити у велеслалому.

Мислим да сам у доста доброј форми, али не очекујем медаље. Надам се само да ћу скијати најбоље што знам и да ћу на крају бити задовољна."

ранг-листи. Сам редни број не звучи импресивно, али ако се зна да листа броји више од три хиљаде такмичара, онда се тај пласман могао сматрати успехом.

Иако је Јелена и сама свесна да професионално бављење спортом доноси неочекиване падове онда када ти се чини да идеш на сигурно, и добитке када их најмање очекујеш, понекад емоције прораде. У једном таквом тренутку Јелена је изјавила да ће, уколико не постигне значајнији резултат у Торину, престати да се активно бави скијањем. Питамо је да ли је заиста тако мислила.

– Током читаве године ја сам на путу, на тренинзима или такмичењима, тако да слободног времена готово и немам. Оно мало времена између припремног и такмичарског периода користим за учење, па је нормално да у појединим тренуцима помислим да, ако се толики труд не буде видео у резултатима, онда чему све то.

На срећу, то су само тренутне мисли. А да Јелена, ипак, проналази довољно времена за себе и своје образовање потврђује чињеница да говори два језика и да јој је до завршетка студија остало још само пола испита. Уз то, она обожава спорт, посебно тенис, фудбал и одбојку (положила је и испит за одбојкашког судију). Када је реч о скијашкој дисциплини коју највише воли, каже да је то велеслалом: "Тада осетим зашто волим скијање, мада сам послед-

њих година открила брзе дисциплине у којима такође уживам".

Шеф Јелениног стручног штаба је Душко Шипетић, а тренер Милан Божић, који се тренутно налази на цивилном одслужењу војног рока и, како од њега сазнајемо, који би требало да Војску Србије и Црне Горе представља на Светском војном првенству у скијању у Швајцарској крајем марта.

На растанку пожелели смо Јелени што бољи пласман као и оно што је сама себи пожелела: да остане неповређена и да добро скија јер – резултати ће онда и сами доћи. ■

Сања САВИЋ

